Ч. 246. Четвер 1 (14) падолиста 1901. Рік XI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій го дині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К. 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К. 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Голос про парляментарне положенє. — З комісий і з Ради державної.)

Віденьска часопись Reichswehr подала оногди статю одного з виднійших послів про парляментарне положенє. Статя звучить:

Теперішне положенє, так парляментарне, як і політичне, не є зовсім так лихе, як з деяких сторін на жаль представляють. Що при обрадах буджету виринають трудности, се річ зрозуміла сама собою, тим більше, що тут треба занедбане поправити і вволити бажаням, які нагромадили ся за пять літ. До того-ж політичний воздух не сприяє спокійним обрадам буджету, бо при сій нагоді як-раз виринає сучасний політичний настрій. Одначе доси нема значної перепони, позаяк наглі внесеня, які були на дневнім порядку, відрочено, а сим палата заявила свою готовість промостити дорогу буджетови.

Та й дотеперішні події в буджетовій комісиї не дають поводу до зневіри в оцінюваню політичного положеня. Так Чехи, як і социял-демократи, не робили доси поважних перепон, хоч сего з їх боку побоювано ся. Треба признати, що они поступають льояльно. Показало ся, що з всїх Чехам приписуваних намірів не виконано ні одного, і що все те були або дневникарскі поговори, або непорозуміня.

Так само має ся справа і з зміною становища лівиці, зглядно деяких німецких сторонництв. Що з одного боку нараз висунено справу диспозицийного фонду на перший плян, і що деякі німецкі сторонництва заявили, що не можуть приступити ще до розправи про сю позицию, позаяк дотичні клюби над нею не застанавляли ся, — з всего того зараз зроблено пересплене парляментарне і політичне. Наколи-б ми мали парляментарне міністерство, то хибне розуміне сеї звичайної парляментарної події мало би бодай сяку-таку основу, позаяк в такім случаю можна би ужити диспозицийного фонду до того, щоби міністерству заявити довіре або недовіре. Однак маємо урядниче міністерство, а диспозицийний фонд має тепер значінє звичайної адміністрацийної позициї в буджеті. Коли отже глянемо тверезо на сю справу, тоді дійдемо до зовсім инших вислідів про політичне і парляментарне положенє, як на основі непокоячих вістий, про котрих ціль легко можна догадати ся.

Кождий знавець обставин відає, що шеф теперішного правительства має необмежене довіре корони, котрого би й тоді певно не втратив, наколи-б деяким послам прийшло на думку голосувати проти диспозицийного фонду.

Також і се питанє, до якого речинця має бути готовий буджет, не може мати великого значіня для політичного положеня і для становища правительства, бо се річ рівнодушна, чи буджет буде ухвалений кілька днів перед Різдвом чи по Різдві. А коли міністер-президент взивав палату, щоби ухвалила буджет перед кінцем року, то робив се з огляду на задачі, які дожидають раду державну в слідуючім році. Полагодженє буджету в своїм часї лежало би в інтересї самого парляменту, наколи хоче відповідно приспособити ся до тих важних задач, які прийдуть на дневний порядок в слідуючім році, котрих розвязка вимагає з'единеного, кріпкого парляменту.

Парляментарна комисия податкова приймила проєкт закона о відписаню податку ґрунтового на случай елементарних нещасть, і розпочала дискусию над податком від зелізничих білєтів. Пос. Штайнвендер підніс, що той податок вже хочби длятого оправданий, що недобір державних зелізниць виносить 62 міліони, а з дочисленєм інвестиций 120 міліонів зр. А що податок той немилий населеню, то нічого не доказує, бо й кождий инший податок був би так само немилий, як податок від зелізничих білєтів. — Комісия буджетева покінчила загальну дискусию о буджетах за рік 1901 і 1902. Посол Мальзатті заявив, що Італїянці зроблять зависимим своє становище від того, як правительство поступить в справі автономії полудневого Тиролю і утвореня італїяньского університету в Триєсті. Посол Козловский заявив, що не єсть противником горівчаного договору, однакож насамперед треба пересьвідчити ся, які досьвіди зробить Росия на тім поли. Бесїдник остерігає перед підвисшенєм товарових тариф на зелізницях. Відтак бесїдник обговорював переповненє галицких шкіл і жалував ся, що до буджету не вставлено видатку на одну нову середну школу ні на новий суд окружний в Галичині. Полемізуючи з пос. Крамаржем, заявив бесїдник, що в такій непевній торговельно-політичній ситуациї, яка є тепер, піднесенє зелізничих тариф було-

---

31)

СІЛЬСКІ ПАВУКИ.

(З польского — Клим. Юноши.)

ГЛАВА XIII,

в котрій бесїда о клопотах Васонжка і недоли Рокити; тут також бесїда о глубокоумних поглядах Ушера Енґельмана.

(Дальше.)

Борецкий почав тратити терпеливість.

— Пані сестра обиджує мене.

— Бо я сестра. Мені прикро, але совість велить мені остерегти.

— Перед чим? Що мені грозить?

— Сам собі загрожуєш. Треба тобі мішати ся в несвої річи?

— Але....

— Ні, пане брате, Богу дякувати, я не сліпа. Бачу, що діє ся, я з кількох твоїх слів, я відгадала наміри. Идеш до Затраченця, хочеш ратувати Рожаньского, непитаний і непрошений.

— Ну і що? Так, хочу єго ратувати, бо хвилево він того ратунку потребує.

— Хвилево?

— Очевидно. Возьме спадщину, і те, що єму нині дам, віддасть.

— Прошу!

— Чому не маю допомогти? Добрий хлопець і сусїд. Потреба хвилева, а можуть єго знищити. Кажеж, сестро, що помагаю непрошений. Правда, не жадав того, але сам бачу в яких він клопотах. Хоч ти, сестро, так кидаєш ся і гороїжиш ся, а однако ти зробила би то само що й я.

— А борони Боже!

— Не роби себе гіршою, ніж ти є. Маючи всяку певність віддання....

— Ага! гіпотека, правда? Перше місце на місяци.

— Дуже прошу, суть капітали і маєток.

— Пан брат бачив, числив пан брат, що?

— Не числив, але то звістна річ; всї о тім говорять.

— Також доказ! О тобі, пане брате, всї говорять, що ти богач, а ти лиш заможний. Ні, я не сподївала ся по тобі, аби ти так не надумуючись летів як нетля в огонь. То чей не годить ся! Коли чоловік вже має літа, повинен бути розважний і обережний, дійти до жерела, пересьвідчити ся, впевнитись. Суть люди, котрі того держать ся.

— Котрі люди?

— Хиба, не хвалячи, я! Я женщина, а беру ся до річи инакше, як ти, мужчина. І тому ти обманюєш сам себе, а я знаю дуже добре....

— Що сестра знає, що може знати?

— О, пане брате, перепрашаю, що я зробила, то зробила для добра твого і твоїх дітий. Пан брат засліплений, отже я мусїла мати отверті очи за нас обох.

— Але вкінци нехай учую, що властиво пані сестра знає, яке відкрите зробила?

— Таке, що той твій захвалений жених, то банкрот, що спадщина, яку має одержати....

— Отже все таки єсть спадщина?

— Єсть, але така мала, що не вистане на оплаченє половини єго довгів.... Хотів панич скористати з розголосу, якого нароблено, завернути голову пану Борецкому, і взяти єго старшу дочку з посагом. Цїлком не глупа гадка, і була би певне удала ся, против волї Софійки, але на щастє, панна Борецка має тітку, котра не дасть їй загинути. Пане брате, то, що я тобі говорю, то дійстна, щира правда. Пане брате, схамени ся! Не губи дитини, а гроший не кидай в болото, бо ти тяжко на них працював і ніхто їх тобі не дарував....

Настала хвилева тишина. Борецкий був пересьвідчений, що сестра говорить правду, але не хотів до того признати ся. Соромно єму було, що женщина показала більше обачности як він, що уважав себе дуже обачним. Сам нераз говорив, що мусить дуже рано встати той, хто схоче Борецкого обдурити, тимчасом Рожаньский ні не вставав рано, ні не дуже старав ся, і.... однако....

— Га, пані сестро, коли так повідаєш — сказав, — то хочу тобі вірити, але прошу. дай мені який доказ, нехай буду пересьвідчений.

— Брате, даю тобі честне слово, як тебе люблю, як щастя бажаю твоїм дітям, а вір мені, що то моя одинока любов на сьвіті. Віриш?

— Вірю.

— Але я не стану на пустім слові, дам тобі доказ.

— Який?

би великою економічною похибкою. Пос. Жачек говорив о справах національних. Нині розпічне комісия дальшу дискусию.

На вчерашнім засіданю палати послів прийшло на дневний порядок нагляче внесене пос. Романчука в справі галицких виборів. Промавляло кілька бесідників, але дискусия не скінчила ся і займе ще хоч пів слідуючого засіданя. Однако паглячість внесеня буде відкинена, бо не одержить вимаганої більшости двох третин голосів. Против внесеня будуть голосувати Чехи і Поляки.

Новинки.

Львів дня 13 го падолиста 1901

— **Бюро Патронату** для Спілок ощадности і позичок при Виділї краевім у Львові оголошує: В часї від 9-го до 21-го грудня 1901 р. урядить Бюро Патронату з припорученя краевого виділу (з дня 5-го падолиста 1901 ч. 75.575) *У Практичний курс науки для касиєрів і членів Заряду Сп лок ощадности і позичок у Львові.* На курс сей можуть бути принятими кандидати представлені Зарядами істнуючих Спілок або основательними комітетами Спілок проектованих і зголошених до Бюра Патронату. З одної Спілки можуть бути представленими два кандидати, однак треба притім зазначити, котрому з двох, після бажаня Спілки, має віддати ся першеньство. Зазначує ся при тім, що число учеників на курсї обмежене до 25. До кождого прошеня о приняте на курс треба долучити: 1) Метрику хрещеня або метрикальний витяг для кождого кандидата і 2) пробу звичайного письма кождого кандидата разом з его заявою, що если буде принятим, зобовязує ся прибути на науку і придержувати ся обовязуючої в часї науки інструкциї. Кандидати незасібні можуть узискати запомоги від краевого виділу по 50 К — і прошене о сю запомогу треба в поданю о приняте висказати. Крім того Бюро Патронату готове підперти заходи принятих на курс кандидатів з місцевостий дальше від Львова віддалених о зниженє цїни їзди зелїзницею. Вкінци починить Бюро Патронату також заходи, щоби улекшити відповідне поміщене і удержане принятих на курс кандидатів. Подання без стемпля треба вносити до „Бюра Патронату для Спілок ощадности і позичок при краевім виділї у Львові найпізнїйше до дня 28 падолиста с. р.

— **Зміна німецкої правописи**, як доносять з Відня, вже порішена. Постановлено між иншими не писати *h* по *t*; в чужих словах признано першеньство буквам *k* і *z* і т. и. Незадовго вже будуть видані друком нові правила німецкої правописи, а німецкий буквар на слїдуючий рік буде вже уложений після нової (фонетичної) правописи.

— **Господарске віче** уряджує товариство „Сїльский Господар в Олеську“ дня 19-го падолиста с. р. (ві второк) о годинї 2-ій по полудни в Станиславчику (повіта брідского) в тамошній читальни з слїдуючими відчитами: о управі піскуватих ґрунтів, о управі сїножатий і пасовиск, о управі хмелю, о плеканю рогатої худоби, дещо о пасїчництві; уваги і дискусия над поодинокими відчитами. Понеже в нинїшних часах оплачує ся лише поступове господарство і нашого хлїбороба лиш оно може уратовати від цїлковитої руїни, то мож надїяти ся, що нашї хлїбороби, особливо з околиць Станиславчика, возьмуть численну участь на тім вічу і в его нарадах, що дотикають їх нинїшного бутя. — *Від Виділу тов „Сїльский Господар“ в Олеську.*

— **Убив власну жінку.** З Садагури доносять: Швець Микола Іванович, лїт 41, від многих лїт так збиткував ся над своєю жінкою Александрою, що она остаточно аж мусїла его покинути і подала о розвід. Суд не увзглядннв поданя і она мусїла вернути назад до чоловіка. Житє її стало тепер ще гірше, бо Іванович збиткував ся над нею немилосердно. Коли Івановичева дня 5 с. м. будучи повитухою вийшла до якоїсь недужої жінки і там переночувала, а рано вернула домів, чоловік еї вхопив лопату і вдарив єї з цїлої сили по голові та забив на місци. Убийника арештовано.

— **Огонь з вибухом набоїв.** В Курянах, повіта бережаньского, займив ся в одній з хат огонь, а вслїд за тим стала горіти й хата, де містила ся жандармерия, а де були карабіни і 10.000 патронів призначених для ополченців. Патрони вибухли. О ратунку тої хати і кількох сусїдних не було й бесїди.

— **Зловив ся.** До Павлини Вандич, жінки бувшого кондуктора зелїзничого, котрий тепер сидить в арештї за крадїж, прийшов був дня 8-го Йосиф Червоний і представив ся їй яко син вахмайстра від дозорців при вязници краевого суду та сказав, що випустить з арешту еї чоловіка скоро она дасть єму 30 корон. Вандичова не мала гроший і позичила собі у сусїдки 20 корон та дала мантїєви, а решту обіцяла дати вчера. Тимчасом довідала ся, що стала ся жертвою мантїя. Отже коли Червоний вчера в полудне прийшов по решту гроший, полїция его арештувала.

— **З жалю за господарством.** Іван Скоблицкий, селянин з Віцина, повіта золочівского, чоловік лїт 60, розділив дві недїлї тому назад цїле своє господарство межи дїти і в наслїдок того впав в таку задуму, що дня 7-го с. м. около 3-ої год. рано з жалю за господарством повісив ся на дереві в садї.

— **Бальоном з Берлина до Озерян** коло Бучача залетів др. Берзон, берлиньский метеорольоґ разом зі своїм асистентом. Оба воздухоплавці пустились бальоном з Берлина дня 7 с. м. о 8 год. рано, при сильнім вітрі і небі закритім зовсім хмарами. Бальон підніс ся був до найвисшої висоти па 5.200 метрів, а через цїлий час летів понад хмарами. Лиш рідко коли показала ся крізь хмари земля і воздухоплавці не могли длятого зміркувати куди летять і як скоро. Бо скоро бальон зависне раз у воздусї і дістане ся у вітер, котрий его несе, то подорожні не чують того і не видять; їм здає ся, що они висять у воздусї на однім місци. Аж коли видять, як земля під ними скоро пересуває ся, як они минають лїси, гори та ріки, знають що летять, а при помочи докладних карт, можуть зміркувати, де знаходять ся. Так залетїли оба воздухоплавцї аж до Озерян, все ще не знаючи, де они. Аж коли бальон спустив ся досить низько і они побачили дві чорні смуги під собою, а відтак лодка бальонова стала битись об верхи тополь, котрими була обсаджена дорога, велів др. Берзон свому асистентови потягнути за т. зв. роздираючу линву, котра роздирає бальон від гори до споду і бальон впав з величезним лоскотом на дах горальнї властителя пана Володислава Серватовского, зігнувши зелїзний коминип тої горальнї. Жінка горальника перепуджена лоскотом, вибігла на двір і перепудила ся ще більше, коли побачила, що з даху звисає якась дуже широка і довжезна тасьма. Тимчасом воздухоплавцї, по-

---

— Отже бачиш, коли ти манив ся, я мала якісь причутя; менї видали ся дивними ті поголоски і та нагла любов для Софійки. Доки був бідний, не старав ся о неї, нагле, коли мав дістати спадщину, страшенно залюбив ся. О, колиб справдї мав на него припасти великий маєток, то він і не дивив ся би на твою дочку! Глядав би панї, але не скромної дівчини; ішов би до палат, не до звичайного шляхотского дому. Може би старав ся о яку богату жидівку! Я знала, що моє слово тебе не пересьвідчить, бо хоч оповідаєте дивні річи про жіночий упір, але я маю то пересьвідчене, що мужеский упір перевисшив десяти жіночих, тому я постарала ся о доказ.

— Яким способом?

— Я післала когось на місце, аби оглянув ту незвичайну спадщину і довідав ся, кілько она варта.

— Ти певне післала якого жида?

— Ні, пане брате, я посилала діда, Власія Покшиву. Він доволік ся на місце, оглянув і перевідав всьо дуже добре, з всїми найменшими дрібницями і здав менї обширно справу. Він прийде сюди ще нинї по полудни, може брат схоче его випитати і розмовити ся з ним. Варта, справдї. Так я сказала вже всьо і зробила, що до мене належить, а тепер відходжу. Пан брат може тепер роздумати і зробити як єму сподобає ся.

З тими словами тітка Ґертруда вийшла. Борецкий лишив ся сам в комнатї. Зазнав він дуже прикрих чувств, бо і пляни супротив дочки, які собі уложив, пропали і завід болїв его.

Борецкий полюбив молодого посесора, а гадав собі, що буде мати з него потїху; не маючи сина, хотів мати зятя після своєї гадки і гадав, що саме Рожаньский станесь для него таким прибраним сином.

Слова сестри розвіяли мрію. Борецкий насупив ся, торгав вуси, вкінци крізь отверте віконце крикнув до паробка, аби від'їхав до стайнї і випряг конї. Відтак сховав до бюрка грубий, добре накладений грішми нотес і пішов до звичайних своїх занятий, на фільварок.

В часї обіду мовчав як гріб. До сестри і до дочок не промовив нї слова, майже нїчого не їв і зараз по обіді пішов в поле.

За воротами стрітив Власія, що ішов до двора.

Сам зачіпив єго і які дві години розмавляв з ним серед сонпшої спеки.

Служба на фільварку, що то здалека бачила, не могла надивувати ся, о чім пан, звичайно маломовний може з таким дїдом, волоцюгою, так довго розмавляти?

Того самого дня вечером покликала тітка Софійку до себе і обіймивши еї, сказала:

— Не желаю тобі щастя, ти вкінци свобідна. Отець не віддасть тебе.

— Ох, тїточко моя люба!

— Не дякуй. Нема за що. Так стало ся, бо так мусїло стати ся.

— То вже, тїточко, він тут нїколи не приїде?

— Так гадаю.

— І не буде мене переслїдувати своїми залицянями?

— Хиба в думцї...

— Тїточко, тїточко....

— Цікава я, чого того ти ще хочеш?

— Чи, тїточко, я.... то єсть, моя люба тїточко, не гнївайте ся....

— Алеж чого, о що?

— Чи я можу гадати о...

— Кілько сама схочеш.

З криком радости кинула ся Софійка тїтцї на шию і почала еї обіймати і цїлувати.

— Що робиш, вариятко! — скрикнула стара панна, вириваючи ся з обіймів сестрінипї. — Розтрясеш стару тїтку, а тодї хто тебе виратує із тої пригоди, що?

На другий день в огородци, в котрім працювали обі панни, було дуже весело, чим раз чути було то спів, то живу розмову то срібний сьміх.

Мов птички, випущені з клїтки на волю, радували ся сестри; тїтка, дивлячись на них, усьміхала ся, лише пан Борецкий був сумний і задуманий. Не болїла его вже страта користних материяльних виглядів для дитини, але було єму то прикро, що завів ся на чоловіцї, до котрого мав таку любов.

ГЛАВА XV,

о Берку Дишлю, славнім чорноболотскім візнику і о дуже приємній маївцї, на котрій царила хороша Малка.

Позаяк в Чорнім болотї було всьо знамените, величаве і славне, то й головний фірман не міг бути будь яким. Були вправдї иншї, прості, звичайні, як приміром Хуна Дронґ, Лейба Мазниця, Ґедальо Болотник, але перед між ними держав все Берко Дишель.

Він мав найбільше коний, мав вози, приладжені до легких проїздок, або до товарових, хоч найчастїйше устроював мішані поїзди, в тім справедливім пересьвідченю, що товар не перешкаджає особам, нї особи не шкодять товарови. Часом, коли розходило ся о надзвичайний посціх, умів Берко Дишель придумати легкий поїзд, а однако так ладівний, що могло в нїм сидїти вигідно вісїмнайцять осіб, не числячи властителя, а своєю дорогою, коли в часї подорожи лучив ся принагідний подорожний, то й для него найшло ся місце досить вигідне, на дручку, або в сїдальницї, накладений сїном.

До такого поїзду, на жадане подорожних, додавав Берко полотняну буду на деревляних обручах і треба єму признати справедливість, не вимагав вже за те додаткової заплати.

Буда Берка відбувала подорож головно між Чорним болотом а зелїзничою стациєю,

бачивши, що бальон вже опав і не рушає ся, почали кликати з лодки а опісля і вилізли з неї. Були лиш трохи покалічені на лици і руках, але впрочім здорові, а др. Берзон згубив ще й свій годинник. Так перелетів бальон в неповна 11 годинах 1000 кільометрів, значить ся, робив па годину 91 кільометрів або около 12 миль.

Штука, наука і література.

— **Учитель ч. 21.** з д. 5 падолиста 1901 р. містить: Знесенє фізичного примусу шкільного, а введенє морального. — Реґуляция платні учителів шкіл народних і виділових в Чехах і на Шлезку. — З поля нашого шкільного письменьства. — Всячина. — Посмертний спомин бл. п. Григория Врецьони.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ц. к. Дирекция зелізниць державних** оповіщує: „Gazeta lwowska" з дня 15 м. м. оповіщує розписанє лїцитацийної продажи старих материялів, узисканих в окрузї ц. к. Дирекциї зелїзниць державних у Львові. Оферти належить вносити найдальше до 12 години в полудне дня 30 падолиста с. р. до висше згаданої ц. к. Дирекциї зелїзниць державних. — Условя продажи подані суть в „Газеті львівскій", а можна їх одержати також в бюрі для справ варстатових в підписаній ц. к. Дирекциї.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Париж 13 падолиста. На вчерашній радї кабінетній дав міністер Делькассе поясненє о послїдніх турецко-французскім спорі і потвердив, що султан згодив ся на всї жаданя французского правительства. Вкінци повідомив міністер, що дипльоматичні зносини між Франциєю а Туреччиною на ново навязано.

Льондон 13 падолиста. Daily Mail доносить з окруженя Кріґера, що він займає ся тепер справою навязаня переговорів з Анґлією. Условя Кріґера мають бути слїдуючі: Амнестия для ворохобників, випущенє полонених Бурів на волю, відкликанє анґлійских войск з обох бурских републик, відбудованє знищених фарм, або відшкодованє всїх материяльних страт, вкінци запорука мира Францією і Росиєю. Бури мають одержати цїлковиту автономію, а за те мають віддати Анґлійцям округ Вітватерсранд і копальні золота.

Париж 13 падолиста. Доносять з Атен, що держави просили князя Юрия, аби задержав на дальше уряд комісаря Крети.

Мадрид 13 падолиста. На провінциї прийшло в кількох місцях з нагоди виборів до кровавих розрухів. Арештовано богато осіб.

Льондон 13 падолиста. З Каштатду доносять, що тамошну міску ґвардию покликано під оружиє.

Берлин 12 падолиста. Деякі часописи заповідають в парляменті обструкцию з причини нової митової тарифи. Опозиция має намір недопустити до буджетової дискусиї, коли би правительство обставало при підвисшеню мита від збіжа.

Надіслане.

— **(Віденьске товариство огрійницї і добродійности).** З року на рік стає наплив глядаючих помочи в часї зимових місяців до огрійницї, де одержують теплу страву і притулок чим раз більшим, так, що віденьске товариство огрійницї і добродїйности лише з найбільшим напруженєм може виповнити всї вимоги. Щоби отже підперти гуманїтарне стремленє того товариства, удїлило єму ц. к. міністерство скарбу дозволу на устроєнє льотериї з льосами на 1 К, котра обіймає 2300 виграних і головну виграну в квотї 40.000 К. а котрої тягненє відбуде ся дня 16 сїчня 1902.

однако коли лучило ся жаданє на бічну дорогу, до Копиткова на ярмарок, або де недалеко на село, Берко, виторгувавши можливо добру заплату, випускав окремий поїзд.

Вічливостию Берко Дишель не визначав ся, був навіть трохи воркотливий і не мав делїкатного, політичного вихованя, але за те мав практичний розум; знав ся на конях, знав, де і по чому овес, де недороге сїно і котрий коваль робить найлїпші підкови.

Умів також віщувати погоду і коли надїяв ся дощу, то можна було бути певним, що дощ буде.

Коний мав три, але любив хвалити ся, що має їх аж двайцять.

— Прошу рахувати — говорив — карий кінь, білий кінь і каштановатий, то три; слїпий кінь, безклубий кінь і дихавичний — то шість; великий кінь, середний кінь і малий кінь, то вже девять, а лїнивий кінь, горячий кінь і норовистий кінь — то дванайцять.

В тім рахунку не було лише щира правда, від карого аж до норовистого.

Одного дня вечером, сидів Берко на порозї перед своєю хатою, курив люльку і думав, коли прибіг до него задиханий Мойсьо Фіш.

— Добрий вечер вам! — сказав.

— Добрий рік!

— Ідете завтра до зелїзницї?

— Що вам до того?

— Хочу знати. Не вільно спитати?

— Чому не вільно; кому иншому не сказав би я нї сяк нї так, але вам скажу: завтра не їду до зелїзницї, аж доперва позавтру.

— То дуже добре, я вам дам заробок.

— Ну?

— Завезете кілька осіб до Затраченця. Треба виїхати рано; аби там станути на десяту, а найпізнїйше на одинайцяту. Інтерес єсть терміновий і тому приходжу до вас, бо ви звістні в цїлім місті як чоловік в своїм ремеслї честний і точний.

— То правда є. Волю підпалити коня, як маю мати догану на чести. До Затраченця є дві милї дороги і місцями пісок. Кого маю там завезти?

— Кілька осіб....

— Ну?

— Ну, я, моя жінка, Янкель Бас, Давид Сливка, Гіль Глянцман, Ушер Енґельман, Пухим Ґріпшпан, Мордко Ринс, єго жінка також, Хаїм Берко Заставник, Мехель Смутний, Юдка Миґдал, Юдкова також, Шулим Локоть і може ще кілька осіб.

— Що має бути в Затраченци, весїлє?

— Ви трохи вгадали, трохи нї; не буде весїлє, лише лїцитация і раджу вам взяти з собою трохи гроший; будете могли купити дешево дуже порядного коня. Згодіть ся ви зі мною за ту фірманку гуртом. Я від вас винаймаю і добре вам заплачу, три рублї, як один гріш, а як щасливо вернемо, почастую вас великою чаркою сильної справедливої горівки. Знаєте трохи мою честь.

— Я вам щось скажу, Мойсьо — відповів Берко — ідіть ви з вашим гуртом, честию і чаркою горівки до першого лїпшого рова і зломіть собі ногу.

— Тьфу! — Який ви простак! Не умієте сказати кілька слів без поклону. Правдива балаґульска вдача і погана привичка.

— Як вам не подобає ся балаґула, то ідіть до годинникаря; най він вам дасть порядну фіру до виїзду.

— Що будемо дармо баландїти, згодите ся гуртом, чи нї?

— Або я одурів? Хочете, аби я за три рублї завіз всїх жидів з міста до Затраченця? Берко не дурний. Згодіть ся від особи, а як нї, то ідіть зломіть обі ноги!

— Погана губа! По кілько хочете? Говоріть як чоловік!

(Дальше буде).

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1901 після середно-європ. год.

посп.	особ.	Зі Львова
відходить		**День**
	6·25	До Станиславова, Підвисокого. Потутор
	6·35	„ Лавочного, Мукачa, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Ковови
	6·30	„ Підволочиск в Підзамча
8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·40	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·00	„ Сколього, Лавочного від 1/7 до 15/9.
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Підволочиск в гол. двірця
	10·25	„ Іцкан, Сопова, Берґомету
	10·20	„ Белзця, Рави, Любачева
	11·25	„ Янова від 1/7 до 15/9 в недїлї і сьвята
1·55		„ Підволочиск в гол. двірця
2·08		„ „ „ Підзамча
	2·15	„ Брюхович від 7/5 до 10/9 в недїлї і сьвята
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе
2·55		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від 1/5 до 30/9.
	3·15	„ Янова від 1/5 до 15/9.
	3·20	„ Зимноводи від 18/5 до 16/9.
	3·26	„ Брюхович „ „ „ „
	3·30	„ Ярослава
		Ніч
12·45		До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Констанциї, Букарешту
	7·52	„ Брюхович від 7/5 до 10/9.
	6·10	„ Іцкан, Радовець, Кімполюнґа
	6·20	„ Кракова, Відня, Берна, Варшави а Орлова від 15/6 до 15/9.
	6·30	„ Янова від 1/5 до 15/9 в будні дни
	6·35	„ Лавочного Мукача, Хирова
	7.25	„ Сокаля, Рави рускої
	7·10	„ Тернополя в гол. двірця
	7·33	„ „ „ Підзамча
	9·30	„ Янова від 1/5 до 15/9 в недїлї і сьвята
	10·30	„ Іцкан, Гусятина, Радовець
	11·—	„ Кракова, Відня. Івонича
	11·10	„ Підволочиск, Бродів в гол. двірця
	11·23	„ „ Грималова в Підзамча

посп.	особ.	До Львова
приходить		**День**
	4·40	Зі Стрия, Самбора, Борислава
	6·10	„ Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·46	„ Брюхович від 7/5 до 10/9.
	7·10	„ Зимноводи „ „ „ „
	7·45	„ Янова (головний дворець)
	8·10	„ Лавочного „ „
	8·00	„ Тернополя на Підзамче
	7·40	„ „ „ гол. дворець
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	8·50	„ Кракова, Відня, Орлова
	11·45	„ Ярослава, Любачева
	11·55	„ Іцкан, Черновець, Станиславова
	12·55	„ Янова на гол. дворець
1·35		„ Кракова, Відня
	1·10	„ Сколього, Хирова, а в Лавочного від 1/7 до 15/9.
1·45		„ Іцкан, Станиславова
2·20		„ Підволочиск на Підзамче
2·35		„ „ „ гол. дворець
	5·10	„ „ „ Підзамче
	5·35	„ „ „ гол. дворець
	6·00	„ Сокаля
	5·50	„ Кракова
5·55		„ Чернівців
	3·14	„ Брюхович
		Ніч
	12·05	З Сколього, Калуша, Борислава
12·20		„ Черновець, Букарешту
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·12	„ Підволочиск на Підзамче
	3·35	„ „ „ гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Ковови
	9.11	„ Янова від 1/5 до 31/5 і від 16/9 до 30/9 що дня, а від 1/6 до 15/9 в недїлю і сьвята
	7·36	„ Брюхович від 7/5 до 30/6 і від 16/9 до 10/9.
	8·50	„ Брюхович від 1/7 до 15/9 що день
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева
	9·15	„ Янова від 1/6 до 15/9.
	9·15	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Ковови, Підвисокого
	10·25	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець
	10·38	„ „ на гол. дворець
	10·50	„ Лавочного. Хирова, Пешту

ЗАМІТКА. Пора нічна числить ся від **6-ої** години вечером до **5-ої** години **59** мінут рано. Час середно-европейский ріжнить ся від львівского о 36 мінут. В місті видають білети їзди: Звичайні білети аґенция часописий Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7-ої рано до 8-ої вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийно ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Крехонецкий.

ІНСЕРАТИ.

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).